

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۴ اکتوبر ۲۰۱۹

استعفای "ربانی" همان "چهارزانو نشستن دیر هنگام" و یا ...؟؟

چهارشنبه- ۰۱ عقرب ۱۳۹۸- کابل: یکی از اخبار مهم امروز استعفای صلاح الدین "ربانی" سرپرست به اصطلاح وزارت خارجه دولت دست نشانده افغانستان به علت دخالت های بیجا و ایجاد ادارات موازی با ادارات رسمی و قانونی از جانب "غنی احمدزی" بود. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- هرچند تا حال ارگ در قبال اتهامات وارده از جانب صلاح الدین "ربانی" سخنی نگفته و نباید پایه و اساس قضاوت را صرف با شنیدن صحبت یک طرف استوار ساخت، با آنهم تا جایی که به مشاهده عملکرد دو طرف در طول ۵ سال گذشته بر می گردد و دست درازی های فراقانونی "غنی احمدزی" در تقرر افراد نزدیک به خودش در سفارت ها مانند کاکای متقاعدش در نظر گرفته شود، می شود گفت که صلاح الدین "ربانی" در ادعایش صادق است و واقعاً در تمام این مدت سخت مورد تحقیر و هتک حرمت از جانب "غنی احمدزی" قرار گرفته است.

۲- بادر نظر داشت این که صلاح الدین "ربانی" از یک سو از سهمیه ۵۰ در صدی "عبدالله عبدالمود" بر کرسی به اصطلاح وزارت خارجه دولت دست نشانده تکیه زده و از جانب دیگر رسماً رهبر "جمعیت اسلامی" است، استعفای وی می تواند ابعاد فرا تر از بعد عدم سازش شخصی به خود بگیرد. یعنی در عین حالی که عکس العمل "عبدالله عبدالمود" و تصمیمش برای فردا می باید در نظر گرفته شود، اصولاً به سؤال همکاری "جمعیت اسلامی" با حکومت "خیانت ملی" نیز باید توجه کرد.

۳- هرگاه این عمل به مثابه فرار به جلو از جانب صلاح الدین "ربانی" صورت گرفته باشد یعنی وی خواسته است بدین وسیله از افتضاح اخراج با لگدی بر نشیمنگاهش خود را نجات داده باشد، در گام نخست باید فهمید که از کجا فهمیده که ناگزیر است چوکی را قبل از لگد رها نماید، در ثانی حتماً برای یک روز هم اگر باشد- با در نظر داشت احتمال رفتن انتخابات به دور دوم هیچ بعید نیست که "غنی احمدزی" و حکومت "خیانت ملی" برای چندین ماه دیگر بر قدرت باقی مانند- چه کسی حاضر است و یا "عبدالله عبدالمود" چه کسی را در نظر دارد تا با "غنی احمدزی" دست به گریبان گردد.

۴- هرگاه تصمیم صلاح الدین "ربانی" یک تصمیم حزبی باشد، مسلم است که "جمعیت اسلامی" این کار را بدان جهت انجام نداده، تا از "قدرت" به "اپوزیسیون" برود، بلکه امیدواریهائی از جایی برایش داده شده که چنین عقبگردی را انجام می دهد. این وعده ها از کجا و از جانب کدام مقامات است؟ آیا کشور های اشغالگر و یا رقبای

بین المللی آنها که روابط تنگاتنگی با "جمعیت اسلامی" دارند از آنها خواسته اند تا به چنین کاری دست یازد؟ اگر چنین است در ازای آن چه وعده هائی برای جمعیت داده اند؟ و یا از آن هم مهمتر "جمعیت اسلامی" از یک سو با "گلبدین" نزدیک شده و از جانب دیگر با "طالب" به تفاهماتی دست یافته که می خواهد در آستانه از سر گیری دور جدید مذاکرات پشت حاکمیت دست نشانده "غنی احمدزی" را خالی نماید؟

هموطنان گرامی!

انچه مسلم است این است که استعفای صلاح الدین "ربانی" بعد از ۵ سال تحمل توهین و تحقیر نباید به مثابه یک حرکت فردی تلقی شده چنین گفته شود که گویا "کاسه صبرش" با "غنی احمدزی" لبریز شد. زیرا چنین تصویری از یک جانب می تواند دال بر عدم وابستگی "ربانی" تلقی گردد و از جانب دیگر برای وی چنان حیثیتی قایل شود که گویا از "نشستن زیر سایه اش" ننگ دارد.

تجربه در مورد صلاح الدین "ربانی" و بقیه جهادپست ها در هر قد و قامتی که تبارز نمایند، نشان داده است که آنها نه تنها مستقل نیستند بلکه از نشستن "زیر سایه اش" هم کمترین ننگی ندارند، بناءً می توان نوشت که این تصمیم "ربانی" تصمیمی است که به موافقهٔ بادارانش اتخاذ شده است. یعنی آنها یا آش دهن سوزی برای "غنی احمدزی" پخته اند و یا هم به توافقاتی با وی دست یافته اند که در هر دو حالت استعفای "ربانی" پیش درآمد آن می باشد.

دیده شود چه می شود!!